

Από τον
ΝΙΚΟ ΠΕΝΤΖΟ*

Τα τελευταία πέντε χρόνια ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας και ειδικά η μεταποίηση στη χώρα μας βιώνει την οικονομική κρίση και την αναβλητικότητα στη λήψη αποφάσεων για αναπτυξιακά μέτρα στην πραγματική οικονομία, με κλείσιμο επιχειρήσεων, με απώλεια θέσεων εργασίας και με τη συνεχή απειλή της ρήξης του κοινωνικού ιστού. Πλέον βρισκόμαστε σε οριακό σημείο, αφού τα αποτελέσματα για τις επιχειρήσεις μας είναι τραγικά. Υπάρχει παντελής έλλειψη ρευστότητας. Ελάχιστες επιχειρήσεις πλέον έχουν κερδοφορία. Η συντριπτική πλειονότητα των επιχειρήσεων εργάζονται με ζημιές. Το κόστος παραγωγής αυξάνεται μέρα με τη μέρα και μιλάμε μόνο για θεωρητική ανταγωνιστικότητα. Το κλίμα για επενδύσεις είναι αρνητικό και επιδεινώνεται καθημερινά. Η φοροεπιδρομή στις επιχειρήσεις και στην ελληνική κοινωνία αποτελεί συνήθεια του κράτους, που αρχικά είναι έκτακτη, αλλά στη συνέχεια γίνεται μόνιμη. Συνεχώς ακούμε ότι η νέα υστέρηση των εσόδων θα σημαίνει νέα μέτρα.

Ως πού θα πάει αυτό ώστε να καταλάβουμε ότι είμαστε σε έναν φαύλο κύκλο, ο οποίος πρέπει επιτέλους να σπάσει; Υπάρχει ανασφάλεια στον πολίτη, ανασφάλεια στον επιχειρηματία. Το κυριότε-

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΟΧΙ ΜΕ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΕΡΓΑ

ρο; Εχουμε ξεπεράσει πλέον τις αντοχές μας. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει ένα ισχυρό ψυχολογικό και ουσιαστικό αναπτυξιακό σοκ προς την αγορά, ώστε να αλλάξει το κλίμα και να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας - σε υγιή όμως βάση.

Τι προτείνει ο ΣΒΒΕ: Οι προτάσεις μας θα μπορούσαν να τιτλοφορούνται «άμεσες λύσεις για την πραγματική οικονομία» και είναι οι ακόλουθες: Για το μείζον ζήτημα της ενίσχυσης της ρευστότητας των επιχειρήσεων, προτείνουμε την άμεση πληρωμή των οφειλών του κράτους προς τις επιχειρήσεις, τον συμψηφισμό των οφειλών τους προς το κράτος με τις οφειλές του Δημοσίου -κάτι που σήμερα δεν γίνεται-, την άμεση επιστροφή του ΦΠΑ των εξαγωγικών επιχειρήσεων και την άμεση κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού, ώστε να βεβαιωθούν οι οφειλές του κράτους προς τις επιχειρήσεις. Για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, προτείνουμε την επιδότηση της εργασίας και όχι της ανεργίας, με την επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών, ώστε να διασωθούν οι υφιστάμενες θέσεις εργασίας, να διατηρήσει ο εργαζόμενος το

εισόδημά του, αλλά να βελτιωθεί και το κόστος των επιχειρήσεων ή τουλάχιστον ν' αντισταθμιστεί με τις συνεχόμενες αυξήσεις που δέχεται η βιομηχανία.

Βασική θέση του επιχειρηματικού κόσμου της Βόρειας Ελλάδας είναι η μείωση του μη μισθολογικού κόστους, με την επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών. Στην κατεύθυνση αυτή προτείνουμε την επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών των επιχειρήσεων σε ποσοστό 30%, μέσω ειδικού Ταμείου το οποίο θα δημιουργηθεί για τον σκοπό αυτό.

Οι σχετικοί πόροι για το Ταμείο μπορούν να βρεθούν άμεσα από τα αδιάθετα κονδύλια του ΕΣΠΑ, ώστε να μη διακινδυνεύσουμε τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων.

Με τον τρόπο αυτό, αφενός εξασφαλίζεται η απορροφητικότητα των σχετικών κονδυλίων, και μάλιστα με έναν τρόπο που συνάδει απολύτως με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, αφού οι πόροι αυτοί θα περάσουν άμεσα στην πραγματική οικονομία, κάτι που ως τώρα δεν γίνεται και είναι απολύτως αναγκαίο· αφετέρου διασώζονται από το κλείσιμο πολλές επιχειρήσεις, ενώ ταυτόχρονα διατηρούνται θέσεις εργασίας, αυξάνεται η ανταγωνιστικότητά τους και εξασφαλίζεται η κοι-

**Βρισκόμαστε πλέον
σε οριακό σημείο
και πρέπει τώρα να
ληφθούν αποφάσεις**

νωνική συνοχή. Ζητούμενο από τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας από δω και στο εξής είναι όχι να αναζητείται απλώς η αύξηση της απορροφητικότητας του ΕΣΠΑ ως κριτήριο επιτυχίας, αλλά πόσα χρήματα έχουν διοχετευτεί στην πραγματική οικονομία, ενισχύοντας μάλιστα την παραγωγική βάση της χώρας και αυξάνοντας την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεών μας.

Ζητούμε επίσης την εξαίρεση των προγραμμάτων του ΟΑΕΔ από τον κανόνα de minimis, ώστε να μπορέσει η πολιτεία να προχωρήσει στην κατά 100% επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών και σε μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις.

Μεταξύ των προτάσεών μας για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας είναι η σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου, το οποίο σήμερα δεν είναι τίποτε άλλο από ένα πλαίσιο φοροεπιδρομής, με έκτακτους φόρους που γίνονται μόνιμοι και οι οποίοι δεν αξιοποιούνται παραγωγικά, η προστασία των μεσαίων αλλά κυρίως των χαμηλών εισοδημάτων για να επιτύχουμε τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και, τέλος, η άρση -επιτέλους- των 30 εμποδίων στην επιχειρηματικότητα. Εργαζόμενοι κι επιχειρήσεις δεν αντέχουμε άλλο.

Ας προστατευτεί εδώ και τώρα ο ιδιωτικός τομέας, όχι πλέον με συνθήματα, αλλά με έργα.

**Πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος*